

A blue-toned photograph of a railway track receding into the distance. The tracks are flanked by gravel and cross-ties, creating a strong sense of perspective. In the upper right corner, there is a large, bold, black number '5'.

5

DANSK
LOKOMOTIV
TIDENDE

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

10. MAJ 1977 - 77. ÅRGANG

5

Indhold:

Lønftale	2
En samtale med Jernbanerådets formand	3
CO-information	6
Sådan forhandles der	7
Cirkulærer fra finansministeriet	8
Generalforsamling i Arbejdernes Landsbank	11
Idiotrunden	13
Finansministeriet meddeler	18
Om efteruddannelse i sikkerheds- tjeneste	19

Redaktører:
K. B. Knudsen
(ansvarshavende)
G. A. Rasmussen

Redaktion og ekspedition:
Hellerupvej 44, Hellerup.
Telefon Hell. (01 43) 7269.
Kontortid 9-16.
Lørdag lukket.

Frederiksberg Bogtrykkeri
Howitzvej 49.

Tjenestemændenes centralorganisationer har tiltrådt resultatet af forhandlingerne mellem finansministeren og Tjenestemændenes Fællesudvalg. Aftalen løber indtil april 1979.

Hovedpunkterne i aftalen er opretholdelse af taktreguleringsordningen, forhøjelser af skalalønnen og det pensionsgivende tillæg. Skalalønnen forhøjes 1.4.1977 og 1.10.1977 med 0,37% og 1.4.1978 og 1.10.1978 med 0,47%. Det pensionsgivende tillæg forhøjes for de tilsvarende datoer med 0,4% henholdsvis 1,1%. Mindestbetaling sættes til 29,00 kr. pr. time.

Udover dette indeholder aftalen en række specielle spørgsmål, hvoraf skal nævnes, omklassificering fra 1.10.1977. Til gruppevis omklassificeringer er afsat 15 millioner kr. og til individuelle 10 millioner kr. Kompensationen for aften- og natarbejde, d.v.s. ubekvem arbejdstid, ændres, således at beregningen foretages fra kl. 14, såfremt mindst halvdelen af tjenesten udføres efter kl. 17.

Forhøjelsen af det pensionsgivende tillæg aftrappes. Dette tillæg kommer de lavere lønnede til gode. Det ydes med 3% til og med slutlønnen for tjenestemandsansatte håndværkere m.fl. Derefter begynder aftrapningen og falder væk, når man når op omkring akademisk uddannede ekspeditionssekretærer. Omklassificeringen får et andet forløb end tidligere. De 0,25%, vi har haft til fordeling tidligere, er nedsat til 0,20%; men derudover har finansministeriet fastsat, at fordelingen skal ske over centralorganisationen og ikke som tidligere ved, at den enkelte organisation selv forhandlede med sin styrelse på grundlag af 0,25% af lønsummen for de kategorier man repræsenterede. Det er imidlertid klart, at vi vil søge forslag udarbejdet i samarbejde med styrelsen og resultatet heraf tilstilles centralorganisationen med bemærkning om vi er enig i det foreslåede. Nogle forudsætninger for gruppevis omklassificering kan være skævheder i lønstruktur, embedsregulering, mindre omfattende rationaliseringsforanstaltninger der er gennemført eller planlagt, ændringer i arbejdsbyrde, ansvar og krav om uddannelse. Hertil kommer for individuel omklassificering stillingsindehaverens personlige kvalifikationer.

Det bliver således mere kompliceret at få opstillet og gennemført forslag.

Sluttelig skal anføres, at de særlige ydelser fortsat reguleres efter den tidligere procentregulering i dyrtidstillægsordningen. Og denne regulering finder sted af alle dyrtidsportioner, uanset nogle af dem indefrys.

En samtale med Jernbanerådets formand

Otto Mørch er formand for Jernbanerådet. Men han er tillige netop blevet formand for *Trafikudvalget* efter Jens Kampmann, – og Otto Mørch har også afløst ham i D.D.L.'s bestyrelse. Når hertil føjes, at Otto Mørch er medlem af *Vejtransportrådet* og af *Landsnævnet for Omnibuskørsel* (det sidstnævnte lægges nu ind under *Direktoratet for Vejtransport*), vil man forstå, at Otto Mørch vel nok er den politiker i den socialdemokratiske gruppe, der er mest engageret i trafikpolitik.

Vi træffer den travle folketingsmand i hans lille, men hyggelige kontor på Christiansborg, – og vi indleder samtalen med at sige til Otto Mørch

Hvordan blev du formand i Jernbanerådet?

Det lå jo sådan, at jeg i forvejen var medlem af Rådet, og da der skulle udnævnes en ny formand efter Sv. Horn, pegede man på mig fra trafikministerens side.

Formandsudnævnelsen (beskikelsen) er altså ministeren?

Ja, – hvorimod sammensætningen af Jernbanerådet iøvrigt er givet i henhold til lov om styrelse af Statsbanerne.

Jernbanerådets sammensætning

Hvorledes er Rådet sammensat?

Rådet består af 15 medlemmer. 8 medlemmer vælges af folketinget blandt dets medlemmer. Ministeren beskikker efter indstilling en repræsentant for: Statstjenestemændenes Centralorganisation I, og for Statstjenestemændenes Centralorganisation II, og for Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Derudover beskikker ministeren 3 medlemmer repræsenterende industri, landbrug og handel.

Beføjelser

Hvad er Jernbanerådets opgaver og beføjelser?

Vi skal være rådgivende organ vedrørende DSB overfor ministeren. De egentlige politiske beslutninger er ikke os. Det er i Udvalget for offentlige arbejder (Trafikudvalget), at de politiske beslutninger træffes.

Hvad har du især baseret Rådets mødevirksomhed på?

På at lære den virksomhed at kende, som vi skal rådgive om. Møderne er derfor præget af besøg rundt omkring hos DSB, f.eks. på Centralværkstedet i Aarhus, Jernbaneskolen, færgerne m.v.

Hvordan forholdes til personalet?

Jernbanerådet er jo ikke en overbestyrelse for DSB. Men vi har en

forpligtelse til at orientere os om denne virksomheds hele situation, og prøve at hjælpe til en bedre status, hvor det er tiltrængt.

Lokomotivområdet (Trækraft)

Er noget sådant tiltrængt f.eks. på lokomotivområdet?

Ja, fordi vi desværre, på grund af for svage bevillinger, er i den situation, at man mange gange »brækker ned« og får for dårlig trækraft.

Der burde altså en politisk beslutning til, så man tilgodeså DSB på trækraftområdet?

Ja, således at der blev en bedre status på trækraftområdet.

Jernbanerådet blander sig vel principielt ikke i personalespørgsmål?

Nej, for DSB er jo en statslig produktionsvirksomhed med en generaldirektør i spidsen – og med en styrelse –, og den må klare disse spørgsmål indenfor de økonomiske rammer, som staten har.

Men rådet holder sig orienteret om hele økonomien?

Ja, og vi får også orientering om personalsituationen.

Har Rådet på sine besøg indhøstet visse erfaringer vedr. personaleproblemet?

Jeg kan da sige, at vi på besøget på Centralværkstedet erfarede, at der var en aldersstruktur, som måske ikke var så heldig.

Hvad tænker du på?

Det var, som om man var stoppet op med nytillgang. Og det vil nok være rigtigt med noget fornyelse med yngre kræfter – også under hensyn til den tekniske udvikling, der er i gang.

Har du mødt lokomotivfolkene?

Jeg har da talt med den nye formand, og vi har også gjort det klart, at vi skal mødes ved lejlighed, enten det nu vil ske ved, at jeg kommer ud til en konference, eller et kursus. Jeg vil gerne møde lokomotivfolkene, ligesom jeg har mødt andre personalegrupper.

Samordningen til EF og Norden

Vil du sige lidt om trafiksamordningen til EF og Norden.

EF har ikke givet den stærkere harmonisering af skinnetrafikken, som man måske havde forventet. Men det er givet, at det for skinnetrafikken er vigtigt, at der eksisterer et internationalt samarbejde. Hvad angår det nordiske område har man mulighed for større kontakt.

Teknisk fremskridt. Elektrificering

Elektrificeringen af DSB er stærkt oppe i debatten?

Mulighederne for gennemførelsen af elektrificeringen er store, bl.a. på grund af energisituationen. Med elektrificeringen skulle også hastigheden kunne forøges.

Og beskæftigelsesmæssigt?

Ja, ved udbygning til elektrificering skabes øget beskæftigelse. Det er bl.a. derfor, at jeg gerne så, at man fremmede dette. Overfor regeringens Beskæftigelsesudvalg har jeg gjort opmærksom på, at der her foreligger nogle beskæftigelsesmuligheder, der samtidig vil betyde meget for DSBs tekniske udvikling.

Behøver elektrificeringens gennemførelse at tage så lang tid?

Nej, egentlig ikke. Det kan klares relativt hurtigt. Og som det fremgår af, hvad jeg allerede har sagt, ser jeg meget gerne, at det snarest kommer i gang.

Koordinering med andre trafikformer

Savnes der koordinering til de andre trafikformer (f.eks. vejtrafik)?

Vi har jo vejplanen, og vi har Plan 90 for DSB. Men vi har længe manglet en koordination af hele det område, som vi kalder offentlige arbejder – altså hele transportområdet. Det ser ud til, at den nye minister er gået i gang med at søge ordnet disse ting.

Altså en styringsmulighed?

Ja, en styringsmulighed for hele dette vigtige område, det er jo mange midler, det drejer sig om, og det har også stor erhvervs- og samfundsmæssig betydning.

Kan man vente et udspil herom fra ministeren?

Ja, jeg tror, det vil komme inden længe, sådan at sportrafik, vejtrafik

og lufttrafik indordnes under en overordnet koordination.

En radikal strukturændring?

Ja, som giver den til enhver tid siddende minister de bedste muligheder for hele tiden at have overblik over udviklingen.

Regionaltrafikken

Hvordan vurderer du regionaltrafikken chancer fremover?

HT selskabet må betragtes ud fra den helt specielle situation i hovedstadsområdet, hvor befolkningsunderlaget tilgodeses en sådan ordning.

Man behandler i øjeblikket i Folketinget et lovforslag om regional trafik?

Det er rigtigt. Det er en planlægningslov, hvor vi giver mulighed for, at man indenfor kommuner og amter kan lave en planlægning regionalt.

Men det kan vel ikke være meningen at etablere HT-ordninger overalt?

Nej, for så kunne man jo sige: Hvad bliver der så tilbage af DSB? For man afgiver jo noget fra DSB i en HT-ordning, ihvertfald kompetance!

Hvordan vurderer du selv chancerne for HT-ordninger ude i landet?

Jeg tror ikke, at man udenfor Storkøbenhavn ret mange steder bør have en sådan ordning.

Men man bør have planlægning?

Ja, og det er da også det vigtige ved det nye lovforslag, at det giver mulighed for planlægning af regionaltrafikken. Men det er vigtigt, at dette foregår i nøje forbindelse med spor- og fjertrafikken.

Og her må DSB have betydelig indflydelse?

Ja, en meget stor indflydelse! For ellers bliver det hele ikke koordineret og vil ikke give den trafikdæk-

ning for befolkningen, som vi ønsker, – uanset – hvor vi bor.

Skinnesektorens muligheder

Skinnesektoren skal nok klare sig fremover?

Med *Plan 90* synes jeg, at DSB realistisk har set i øjnene de muligheder der er frem i tiden på skinnesområdet. Men vi må vel nok erkende, at med hensyn til *tilførselstrafikken* til nogle hovedlinier i fjerntrafikken kan det være rimeligt at bruge bussystemet.

Men DSB må have indflydelse på dette bussystem?

Ja, for at man kan opnå den samlede dækning af trafikbehovet.

Storebæltsbroen

Nu skal Storebæltsbroen bygges?

Det betyder, at vi får landet »bundet sammen«, og det er klart, at det vil få betydning for DSB, og det er endvidere givet, at det vil give anledning til nyvurdering af lufthavnsdækningen. Vi har jo ret så mange lufthavne!

Storebæltsbroen vil give skinnetrafikken et lift?

Ja! Man kan komme hurtigere til Aarhus, når broen kommer. Og hvis vi så samtidig får udbygget skinnelageme, så de kan tage tog med større hastigheder, og får tog, der kan køre den højere hastighed, så bliver der vældig gode muligheder for øget skinnetrafik.

Taksterne

Har vi rimelige takster, i forhold til f.eks. Norge-Sverige?

Det synes jeg, vi har. Takspolitik er vigtig, men det betyder også meget med frekvenserne – og med komfort for at få folk til at bruge kollektiv trafik.

Restriktionspolitik overfor pri-

vat-kørslen er også, i den forbindelse, et problem?

Ja. Ved forskellige restriktioner indenfor trafikreguleringen kan man få mere trafik over i den kollektive sektor.

Godsbefordringen

Der er kommet ny lovgivning, der regulerer på godsområdet?

Det er der. Erhvervene ønskede det, fordi godstransporten på landevejene var præget af meget hård konkurrence.

På grund af EF lovgivningen har man nu fået nogle kvalifikationskrav, og denne lov er i høj grad regulerende både for vognmandstrafikken, og for fragtmarkedet som sådan.

Hvordan er DSB inde i billedet på dette område?

DSB er i høj grad inde i dette billede, fordi Statsbanerne selv er transportør, og selv har tilladelse til en række vogne, som de bruger i forbindelse med deres godstransport på skinnerne.

Der er et nyt program på træpærne om et andet godstransport-system?

Ja med store terminaler, og det er noget, som DSB må klare sammen med de private vognmænd. Der kan sikkert blive et godt samarbejde mellem DSB og de private vognmænd om en »dør til dør«-dækkende politik på godsområdet, slutter Otto Mørch.

CO-information

Omklassificeringer i søgelyset

6 Omklassificeringer har altid været omfattet med stor interesse såvel af centralorganisationerne som af vore medlemsgrupper.

Medlemsinteressen ligger helt naturligt i at få den pågældende stilling taget op til en vurdering, og såfremt man når frem til en erkendelse af, at stillingen har fået en anden karakter end den oprindelige – fx. ved en udvidelse af ansvarsområdet – da at få klassificeret stillingen i den lønramme, hvor den rettelig hører hjemme. Samme forhold kan således også gøre sig gældende for hele grupper af tjenestemandstillinger.

Centralorganisationernes interesse ligger klart i konstant at have et vågent øje med deres medlemmers stillingsansvar og sørge for, at de lønmæssigt placeres på det rette niveau.

Man kan måske lidt mere kynisk sige, at det er »kold kasse«, det hele drejer sig om, men det hører jo også med under centralorganisationernes formålsparagraf at varetage medlemmernes økonomiske interesser.

Hvis vi ser lidt på, hvorledes omklassificeringerne blev praktiseret før tjenestemandsløven af 1969, blev dette spørgsmål afklaret på de årlige normeringslove. Proceduren var den, at styrelse og organisation forhandlede sig frem til et fælles forslag, som den pågældende styrelse herefter søgte optaget på normeringsloven.

I dag er proceduren således, at der skal indgås aftale mellem centralorganisationerne og finansministeriet ud fra en omkostningsberegning og således, at omkostningerne ved omklassificeringerne skal dækkes ind af det rammebeløb, man forhandler sig frem til ved de generelle aftaleforhandlinger, som føres hvert andet år.

Efter denne procedure har vi gennemført omklassificeringer i 1971 og 1973 som en procentandel af lønsummen. I 1975 blev omklassificeringerne gennemført ud fra et fast beløb på 30 mio. kr. med det primære formål, at beløbet i størst muligt omfang skulle anvendes til at oprette konstaterede skævheder i aflønningen af medarbejdergrupper i statstjenesten set i relation til tilsvarende grupper på det private arbejdsmarked (gruppevise omklassificeringer).

Uanset at der i henhold til denne klausulering er foretaget visse lønopretninger for grupper, der lønmæssigt var sakket agterud, kan man dog sige, at omklassificeringerne hidtil har været gennemført efter det princip, at centralorganisationerne fordelte det til rådighed værende beløb ud til de tilsluttede organisationer ud fra deres medlemstal og den samlede lønsum.

Denne metode er nu stærkt i søgelyset af lønnings- og pensionsdepartementet. Departementet er af den bestemte opfattelse, at omklassificeringerne ikke kan gennemføres strikte efter samme princip som tidligere. Man er af den opfattelse, at dette system indebærer for mange personlige omklassificeringer, eller sagt på en anden måde, at forslagene ikke er tilstrækkelig arbejdsmæssigt motiverede. Man er fra departementets side endvidere utilfreds med den måde, som centralorganisationerne har fordelt beløbet til sine tilsluttede organisationer ud fra »pund til pund«-metoden og betegner dette system som værende alt for ufleksibelt. Endvidere mener man, at der dels er et skævt forhold mellem gruppevise og individuelle omklassificeringer, dels er der taget alt for lidt hensyn til styrelsernes driftsbetonede ønsker.

Man har endelig præciseret, at omklassificeringsbeløbet fremover ikke kan betragtes som en personlig ejendom for organisationerne, idet beløbet må betragtes som værende til rådighed for alle og derfor skal fordeles efter behov.

Centralorganisationerne har i TFU drøftet ovennævnte forhold, og man er enige om at et eventuelt omklassificeringsbeløb skal søges fordelt mellem de 4 centralorganisationer.

Finansministeriet vil i nær fremtid udsende en skrivelse til samtlige ministerier og styrelser, hvori man indkalder forslag både til gruppevise omklassificeringer og til individuelle omklassificeringer.

Selv om det i skrivelserne anføres, at der er meget begrænsede midler til rådighed, åbnes der dog mulighed for, at der kan foretages individuelle omklassificeringer af mere personlig motiveret karakter end tidligere.

De individuelle forslag vil blive forlangt opstillet i 3 fortegnelser, der formentlig får følgende overskrifter:

1. Forslag, hvorom der er enighed mellem styrelse og organisation.
2. Forslag fremsat af ministerium/styrelse, hvorom der *ikke* er opnået enighed.
3. Forslag fremsat af organisationen, og hvorom der *ikke* er opnået enighed.

CO I og CO II vil i lighed med tidligere tage sagen op direkte overfor de tilsluttede organisationer, når skrivelserne fra finansministeriet er udsendt.

Sådan forhandles der

Lidt om forhandlingsforløbet i den private sektor

Under overenskomstforhandlingerne skelner man mellem de generelle – og de specielle overenskomstkrav. Medens de enkelte fagforbund og deres modstående arbejdsgiverorganisationer næsten alle blev færdige med forhandlingerne om de specielle krav inden for de enkelte områder, inden tidsfristen, ifølge »køreplanen«, var nået 7. februar, mangler man endnu at blive færdige med forhandlingerne om de generelle spørgsmål for hele området.

Arbejdsgiverforeningens og LO's forhandlingsudvalg vedtog i december, at følgende emner skulle drøftes som generelle spørgsmål:

- 1) Lønspørgsmål, herunder lavtlønstillæg, forhøjelse af mindsteløns- og normallønssatser, ungarbejderlønninger, taktregulering, suspendering af lønreguleringsbestemmelser, herunder suspendering af løfteparagraffer og adgang til fri akkordering.
- 2) Ændring af dyrtidsreguleringsbestemmelsen, herunder forhøjelse af dyrtidsportionen og afskaffelse af procentvis dyrtidsregulering.
- 3) Ændringer i Fællesordning for arbejde i holddrift.
- 4) Nedsættelse af arbejdstiden ved særligt belastende arbejde.
- 5) Ferie, feriegodtgørelse og søgnehellighedsbetaling.
- 6) Uddannelsesfonden.
- 7) Beskyttelse af medlemmer af aktieselskabsbestyrelser.
- 8) Varighed.

Lønssystemer

Som det fremgår af disse 8 punkter, er lønspørgsmålet noget af det vigtigste, der forhandles om. Nedenfor beskrives, hvad der forstås ved lavtløn, normalløn og minimalløn. Et andet begreb – garanteret mindsteløn – bruges også meget

ved dette års overenskomstfornyelse.

Det betyder, at hvis parterne bliver enige om en garanteret mindsteløn fra 1. marts i år, på f.eks. 30,60 kr. som fagbevægelsen har krævet det, så skal der ved en vedtagelse af et sådant mindstebeløb i timeløn, ikke være nogen lønmodtager inden for DA-LO-området, der må få mindre end dette beløb i timen.

Lavtlønsgrænsen er den løn, der aftales ved en overenskomstforhandling og som i normallønsområdet er gældende for hele overenskomstperioden, dog med de eventuelle dyrtidsreguleringer. Herudover kan der i normallønsområdet almindeligvis ikke opnås lønforhøjelser i en overenskomstperiode. Dog foreligger der mulighed for at øge fortjenesten ved hjælp af akkordarbejde eller via bonusaftaler.

I minimallønsområderne (bl.a. hele jernindustrien) er der derimod mulighed for at rejse lønkrav i perioden. Det sker i henhold til en overenskomstparagraf, »løfteparagraffen« som giver adgang til at kræve højere løn, hvis der er opstået et lønmæssigt efterslæb. Som følge af denne adgang til regulering af lønnen har mindstebetalingssatsen i minimallønsområdet hidtil været lavere end timelønssatsen i normallønsområdet.

Konfliktvarsler

Da parterne i slutningen af februar ikke kunne enes om indholdet af de nye overenskomster, blev der udsendt konfliktvarsler om, at der strejkes – eller lock-outes i løbet af marts, hvis man ikke bliver enige forinden.

Ifølge forligsmandsloven har *statens forligsmand* nu mulighed for at gribe ind som mægler mellem parterne. Han har desuden bemyndi-

gelse til at udsætte de varslede konflikter to gange 14 dage, for at få tid til at udforme et *mæglingforslag*, som begge parter kan tiltræde.

Lykkes det, gennemføres der afstemning om mæglingforslaget blandt DA's og LO's implicerede medlemmer. For LO-områdets vedkommende holdes der en urafstemning, medens DA afgør sagen ved en generalforsamling. Forligsmandsloven bestemmer, at et mæglingforslag kun kan forkastes, hvis der hos en af parterne er et flertal af nej-stemmer, og dette flertal samtidig udgør mindst 35 pct. af de stemmeberettigede.

Folketinget

Lykkes det ikke at nå frem til et mæglingforslag eller bliver dette forkastet ved urafstemningen, har regering og folketing mulighed for at gribe ind og stoppe en konflikt, ved at *ophøje mæglingforslaget til lov* eller gennemføre anden lovgivning om løn- og arbejdsvilkår. Et sådant politisk indgreb skete ved den sidste overenskomstfornyelse i 1975.

Offentlig sektor

Samtidig nærmer sig tidspunktet for overenskomstfornyelsen for de over 600.000 ansatte inden for den offentlige sektor inden for stat og kommune. Her sker fornyelsen 1. april, og her er det for den statslige sektor, finansministeren, der er arbejdsgiverrepræsentant under forhandlingerne med lønmodtagernes organisationer. For de kommunalt ansatte er det Kommunernes Landsforening, der er arbejdsgiverpart.

Mere om den offentlige sektor i næste nummer af DLT.

Cirkulærer fra finansministeriet

Ændringer i løn m.v. 1. april 1977

8

Cirkulære om satser pr. 1. april 1977 for natpenge, godtgørelse for tjeneste på lørdage, søn- og helligdage, mandage, grundlovsdag og juleaftensdag samt godtgørelse for delt tjeneste.

§ 1. I medfør af aftale af 28. april 1975 (optrykt nedenfor) andrager satserne for natpenge, godtgørelse for tjeneste på lørdage, søn- og helligdage, mandage, grundlovsdag og juleaftensdag samt godtgørelse for delt tjeneste fra 1. april 1977 følgende:

Natpenge for tjeneste i tiden kl. 17–22: 4,93 kr. pr. time.

Natpenge for tjeneste i tiden kl. 22–6: 8,07 kr. pr. time.

Godtgørelse for tjeneste på lørdage, søn- og helligdage, mandage, grundlovsdag og juleaftensdag, jfr. aftalens § 2: 10,65 kr. pr. time.

Godtgørelse for delt tjeneste, der strækker sig ud over 12 timer: 2,48 kr. pr. time.

Godtgørelse for tredelt tjeneste: 5,10 kr. pr. time.

§ 2. Samtidig ophæves finansministeriets cirkulære af 7. september 1976.

Aftale af 28. april 1975 mellem finansministeren og Statstjenestemændenes Centralorganisation I, Statstjenestemændenes Centralorganisation II, Akademikernes Centralorganisation (tjenestemandsudvalget) og Danmarks Lærerforening om natpenge, godtgørelse for tjeneste på lørdage søn- og helligdage, mandage, grundlovsdag og juleaftensdag samt godtgørelse for delt tjeneste.

I henhold til § 45, stk. 1, i lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken (tjenestemandsløven) fastsættes følgende:

Natpenge

§ 1. Tjenestemænd i staten, der efter ordre eller ifølge en godkendt

tjenestefordeling udføre tjeneste i tiden kl. 17–6, oppebærer natpenge med følgende beløb:

For tjeneste i tiden kl. 17–22: 4,58 kr. pr. time

For tjeneste i tiden kl. 22–6: 7,32 kr. pr. time

Stk. 2. Tjenestemænd, der har kostforplejning, oppebærer natpenge med halvdelen af de i stk. 1 anførte satser.

Stk. 3. For rådighedstjeneste på tjenestestedet, der indgår i arbejdstiden med $\frac{3}{4}$, jfr. § 8, stk. 1, i aftale af 9. oktober 1974 om arbejdstidsregler m.m. for statens tjenestemænd, ydes der, når soverum ikke er stillet til rådighed, ligeledes natpenge med halvdelen af de i stk. 1 anførte satser. Ved soverum forstås værelse med seng (sovesofa el.lign.) og sengeklæder samt adgang til bad og toilet. Endelig ydes natpenge med halvdelen af de i stk. 1 anførte satser for rejsetid som passager, såfremt der hverken er stillet soveplads til rådighed for tjenestemanden eller et ydet nattillæg i henhold til aftale af 28. april 1975 om godtgørelse af merudgifter ved tjenesterejser i Danmark (bortset fra Grønland) og på Færøerne.

Stk. 4. For arbejdsfri ophold uden for hjemstedet samt for rådighedstjeneste i hjemmet ydes ikke natpenge.

Stk. 5. Natpenge beregnes pr. påbegyndt halve time.

Godtgørelse for tjeneste på lørdage, søn- og helligdage, mandage, grundlovsdag og juleaftensdag

§ 2. Tjenestemænd i staten, der efter ordre eller ifølge en godkendt tjenestefordeling udfører tjeneste på

lørdage efter kl. 14,

søn- og helligdage kl. 0–24,

mandage kl. 0–4,

grundlovsdag efter kl. 12 samt juleaftensdag efter kl. 14, oppebærer en særlig godtgørelse på 9,55 kr. pr. time. Godtgørelsen beregnes pr. påbegyndt halve time.

Stk. 2. Såfremt tjenestemanden udfører tjeneste på lørdage før kl. 14 som led i en forud tilrettelagt tjeneste, hvoraf halvdelen eller mere udføres efter kl. 14, ydes den i stk. 1 angivne godtgørelse for hele tjenesten.

Stk. 3. Såfremt tjenestemanden udfører tjeneste på mandage inden kl. 6 som led i en forud tilrettelagt tjeneste, der påbegyndes søndag kl. 24 eller tidligere, ydes den i stk. 1 angivne godtgørelse for hele den del af tjenesten, der ligger inden kl. 6.

Stk. 4. For rådighedstjeneste i hjemmet ydes ingen godtgørelse.

Godtgørelse for delt tjeneste

§ 3. Tjenestemænd i staten, hvis tjeneste er opdelt i 3 dele, oppebærer herfor en godtgørelse på 4,50 kr.

Stk. 2. Tjenestemænd, hvis tjeneste er delt således, at den strækker sig ud over 12 timer regnet fra første tjenesteafsnits påbegyndelse til sidste tjenesteafsnits afslutning, oppebærer en godtgørelse på 2,18 kr. pr. time. Godtgørelsen ydes for samtlige timer, der strækker sig ud over 12 timer, således at også mellemliggende tjenestefri timer medregnes. Godtgørelsen beregnes pr. påbegyndt halve time.

Stk. 3. Bestemmelserne i nærværende paragraf omfatter ikke søfartspersonale, for hvilket der kan fastsættes særlige bestemmelser.

Dyrtidsregulering

§ 4. For hver fulde tre points' udsving i reguleringspristallet ud over 100 forhøjes eller nedsættes de i §§ 1–3 anførte satser med følgende beløb:

Finansministeriets cirkulære af 18. marts 1977.

Naptenge for tjeneste i tiden kl. 17-22: 7 øre pr. time

Natpenge for tjeneste i tiden kl. 22- 6: 15 øre pr. time

Godtgørelse for tjeneste på lørdage, søn- og helligdage, mandage, grundlovsdag og juleaftensdag: 22 øre pr. time

Godtgørelse for delt tjeneste, der strækker sig ud over 12 timer, jfr. § 3, stk. 2: 6 øre pr. time

Godtgørelse for tredelt tjeneste, jfr. § 3, stk. 1: 12 øre pr. time

Stk. 2. Reguleringen finder sted pr. 1. april og 1. oktober på grundlag af reguleringspristallet for henholdsvis januar og juli.

Specielle bestemmelser

§ 5. Denne aftale gælder ikke for tjenestemandsansatte sygeplejersker samt for tjenestemænd, for hvem der ved aftale er fastsat særligt tillæg for de i §§ 1-3 omhandlede tjenester.

Ikrafttræden

§ 6. Denne aftale er gældende fra 1. oktober 1975. Samtidig ophæves aftale af 19. november 1974 om natpenge, godtgørelse for tjeneste på lørdage, søn- og helligdage, mandage, grundlovsdag og juleaftensdag samt godtgørelse for delt tjeneste.

Cirkulære om overarbejdspenge og godtgørelse for mistede fridage fra 1. april 1977.

I medfør af aftale af 19. november 1974 om overarbejdspenge og godtgørelse for mistede fridage udgør satserne for overarbejdspenge pr. time fra 1. april 1977 følgende:

For tjenestemænd i de stillinger i lønramme 8, til hvilke der ved omklassificeringsaftalen af 14. maj 1975 er knyttet et pensionsgivende løntillæg, der fra 1. april 1977 udgør 1.267,95 kr. årlig (jfr. finansmini-

Cirkulære om
overarbejdspenge og godtgørelse for mistede fridage
fra 1. april 1977
---o0o---

I medfør af aftale af 19. november 1974 om overarbejdspenge og godtgørelse for mistede fridage (optrykt side 2) udgør satserne for overarbejdspenge pr. time fra 1. april 1977 følgende:

Lønramme og placering	Stedstillingsats						
	O	I	II	III	IV	V	VI
Skalatrin	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
1	37,31	38,02	38,73	39,44	40,15	40,86	41,57
2	38,10	38,83	39,56	40,29	41,02	41,75	42,48
3	38,92	39,67	40,42	41,17	41,91	42,67	43,41
4	39,75	40,52	41,29	42,06	42,83	43,61	44,38
5	40,61	41,41	42,20	42,99	43,78	44,57	45,36
6	41,50	42,31	43,12	43,94	44,75	45,56	46,38
7	42,41	43,24	44,08	44,91	45,75	46,59	47,42
8	43,34	44,20	45,06	45,91	46,77	47,63	48,49
9	44,30	45,18	46,06	46,94	47,83	48,71	49,59
10	45,28	46,19	47,10	48,00	48,91	49,82	50,72
11	46,30	47,23	48,16	49,09	50,02	50,95	51,88
12	47,34	48,29	49,25	50,21	51,17	52,12	53,08
13	48,40	49,39	50,37	51,35	52,34	53,32	54,31
14	49,50	50,51	51,52	52,53	53,54	54,56	55,57
15	50,63	51,67	52,71	53,75	54,78	55,82	56,86
16	51,79	52,86	53,92	54,99	56,06	57,12	58,19
17	52,98	54,08	55,17	56,27	57,37	58,46	59,56
18	54,21	55,33	56,46	57,58	58,71	59,84	60,96
19	55,43	56,53	57,64	58,74	59,85	60,95	62,06
20	56,69	57,77	58,85	59,93	61,01	62,09	63,18
21	57,98	59,03	60,09	61,14	62,19	63,25	64,31
22	59,31	60,33	61,36	62,38	63,41	64,44	65,47
23	60,67	61,66	62,66	63,65	64,64	65,63	66,62
24	62,07	63,03	63,99	64,95	65,91	66,88	67,86
25	63,50	64,43	65,35	66,27	67,20	68,14	69,08
26	64,98	65,86	66,74	67,63	68,51	69,42	70,33
27	66,49	67,33	68,18	69,02	69,86	70,73	71,60
28	68,04	68,84	69,64	70,44	71,24	72,06	72,89
29	69,64	70,39	71,14	71,89	72,64	73,42	74,21
30	71,28	71,98	72,68	73,38	74,07	74,81	75,55
31	72,96	73,61	74,25	74,89	75,54	76,22	76,91
32	74,69	75,27	75,86	76,45	77,03	77,67	78,30
33	76,46	76,99	77,51	78,04	78,56	79,14	79,71
34	78,28	78,74	79,20	79,66	80,12	80,63	81,15
35	80,15	80,54	80,93	81,32	81,71	82,16	82,61

For tjenestemænd i de stillinger i lønramme 8, til hvilke der ved omklassificeringsaftalen af 14. maj 1975 er knyttet et pensionsgivende løntillæg, der fra 1. april 1977 udgør 1.267,95 kr. årlig (jfr. finansministeriets skrivelse af 21. maj 1975), forhøjes overarbejdsbetalingen med 0,91 kr. pr. time.

Finansministeriet, den 18. marts 1977.

P. M. V.
E.B.

I. Egeberg

L. & P.dep. j.nr. l.kt. 243/77.

steriets skrivelse af 21. maj 1975), forhøjes overarbejdsbetalingen med 0,91 kr. pr. time.

Aftale af 19. november 1974 mellem finansministeren og Statstjenestemændenes Centralorganisation I, Statstjenestemændenes Centralorganisation II og Akademikerne Centralorganisation (tjenestemandsudvalget) om overarbejdspenge og godtgørelse for mistede fridage.

§ 1. Satserne for overarbejdspenge til tjenestemænd, der er omfattet af reglerne om højeste tjenestetid i aftale af 9. oktober 1974 om de for statens tjenestemænd gældende arbejdstidsregler (arbejdstidsaftalen), beregnes som 1/2080 af årslønnen incl. stedtillæg, dyrtidstillæg samt almindeligt ureguleret

pensionsgivende tillæg og almindeligt ikke-pensionsgivende tillæg for hvert enkelt skalatrin med tillæg af 50 pct.

Stk. 2. Satserne fastsættes efter tjenestemandens lønmæssige og stedtillægsmæssige placering den 1. i den måned, hvori overarbejdspengene kommer til udbetaling.

§ 2. Tjeneste på mistede fridage godtgøres med overarbejdsbetaling for den på den mistede fridag præsterede tjeneste, dog mindst for 12 timers tjeneste, såfremt den mistede fridag er af den i arbejdstidsaftalens § 14, stk. 1, fastsatte længde, og mindst for 6 timers tjeneste, såfremt den er af den i samme aftales § 14, stk. 2, fastsatte længde, alt under forudsætning af, at den mistede fridag ikke godtgøres med en erstatningsfridag.

Stk. 2. Er der til delvis erstatning for en mistet fridag af den i arbejdstidsaftalens § 14, stk. 1, fastsatte længde ydet en erstatningsfridag af den i samme aftales § 14, stk. 2, fastsatte længde med tillæg af yderligere fritid svarende til 33 1/3 pct. af den på den mistede fridag præsterede tjeneste, ydes som resterende godtgørelse overarbejdsbetaling for 6 timers tjeneste.

Stk. 3. For tjenestemænd i lønramme 24 og højere lønrammer, der er berettigede til godtgørelse for mistede fridage, anvendes den for pågældende skalatrin gældende sats for overarbejdspenge ved beregningen af nævnte godtgørelse, dog således at tjenestemænd på skalatrin 36 og højere skalatrin oppebærer godtgørelse for mistede fridage beregnet på grundlag af den for tjenestemænd på skalatrin 35 fastsatte sats.

§ 3. Denne aftale er gældende fra 1. december 1974. Fra samme dato ophæves aftale af 14. august 1970 mellem ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen og Stats-tjenestemændenes Centralorganisation I, Statstjenestemændenes Centralorganisation II og Danske Statsembudsmænds Samråd om overarbejdspenge og godtgørelse for mistede fridage.

Cirkulæreskrivelse om dyrtidsregulering og taktregulering af tjenestemandslønninger m.v. pr. 1. april 1977.

1. Som følge af stigningen i reguleringpristallet for januar 1977 til 117,5 fastsættes *dyrtidstillægget* i medfør af § 12 i aftalen af 28. april 1975 mellem finansministeren og tjenestemændenes centralorganisationer, jfr. finansministeriets bekendtgørelse nr. 253 af 10. juni 1975, med virkning fra 1. april 1977 til 6.240 kr. årlig for tjenestemænd og elever over 18 år og til 3.120 kr.

årlig for tjenestemænd og elever under 18 år. Tilsvarende dyrtidsregulering ydes til individuelle lønninger, der for heltidsbeskæftigelse er fastsat som grundbeløb med midlertidigt tillæg og dyrtidstillæg.

Der sker ingen dyrtidsregulering af generelle tillæg.

Særlige tillæg omfattet af aftalens § 14 dyrtidsreguleres med et årsbeløb svarende til det forudsatte årlige antal timer ganget med 300 øre.

Dyrtidsportionernes størrelse i kroner pr. år for særlige tillæg, der omfattes af aftalens § 15, fastsættes til beløb, der svarer til 5 gange de i aftalens bilag 4 anførte beløb eller – hvis særlig ordning er fastsat i henhold til stk. 4, sidste punktum – til 5 gange det fastsatte beløb. Tilsvarende gælder for særskilt vederlæggelse, herunder honorarer, der hidtil er dyrtidsreguleret efter skalaen i bilag 4.

I øvrigt henvises til aftalens §§ 17 og 18.

2. Efter det i taktreguleringsordningen fastsatte beregningsgrundlag er *taktreguleringsprocenten* for den tredje regulering opgjort til 0,86 pct. af lønnen for marts 1977 incl. de to tidligere udløste taktreguleringsstillæg, men excl. de hidtidige fire dyrtidsportioner og udgør maksimalt 1.454,48 kr. Det samlede maksimale taktreguleringsstillæg pr. 1. april 1977 udgør herefter 4.436,16 kr.

3. Man skal samtidig henlede opmærksomheden på, at det *almindelige, tidligere uregulerede pensionsgivende tillæg* på 5.384 kr. årlig er uændret.

4. Som følge af den under 2 nævnte taktregulering nedsættes *personlige tillæg* i henhold til § 39, stk. 2, samt §§ 40 og 42 i lønnings- og klassificeringsloven af 18. juni 1969 med virkning fra 1. april 1977 med

0,50 pct. af den for marts 1977 udbetalte bruttoløn.

5. Med hensyn til forhøjelsen pr. 1. april 1977 af dyrtids- og taktreguleringsstillæg til pensioner, understøttelser, ventepenge, rådigheds-løn og efterindtægt vil der fremkomme særskilt meddelelse.

Vedrørende samordningsfradrag i tjenestemandspensioner

Til brug ved fastsættelse af samordningsfradrag efter tjenestemandspensionslovens §§ 28–30 i tjenestemandspensioner, der kommer til udbetaling i tiden fra 1. april 1977, skal man meddele, at folkepensionens fulde grundbeløb efter de med virkning fra 1. april 1977 i henhold til socialministeriets bekendtgørelse nr. 41 af 3. februar 1976 af lov om folkepension, som ændret ved lov nr. 219 af 28. april 1976 gældende satser udgør følgende årlige beløb:

For ægtepar, når begge ægtefæller er berettigede: 27.792 kr.

For enlige personer samt ægtepar, når kun den ene ægtefælle er berettiget: 16.860 kr.

Erhvervsudygtighedsbeløb efter invalidepensionslovens § 3, stk. 2, for enlige personer udgør fra 1. april 1977 i henhold til socialministeriets bekendtgørelse nr. 39 af 3. februar 1976 af lov om invalidepension m.v., som ændret ved lov nr. 220 af 28. april 1976: 11.124 kr. årlig.

Samordningsfradrag beregnes efter ægtefællernes samlede sociale pension (grundbeløb).

Det bemærkes, at hustrutillæg medtages ved beregningen af samordningsfradrag, således at samordningsfradrag fastsættes på grundlag af mandens grundbeløb og det ham tilkommende hustrutillæg.

Gode råd og kraftige advarsler fra formanden for Arbejdernes Landsbank på bankens generalforsamling.

Landbrugets kapitalgevinster er værste trussel mod fornuftigt generationsskifte.

DER var alvor i formandsberetningen på generalforsamlingen i Arbejdernes Landsbank – men ordene faldt anderledes, end når de private storbankers bestyrelsesformænd giver »gode råd« til offentligheden.

Formanden for Arbejdernes Landsbank, forbundsformand Henry Hansen, lagde i sin beretning hovedvægten på følgende faktorer, da han søgte at belyse den økonomiske stilling i samfundet:

- 1) Vi må fremme investeringerne i de erhverv, som konkurrerer med udlandet, for
- 2) kun derigennem – en forøget industriaktivitet – kan vi bringe den altfor store arbejdsløshed ned.
- 3) Industrien havde i 1976 en produktionsstigning på 8–10 pct. Men det har ikke kunnet hindre en faktisk stigning i den samlede arbejdsløshed, men
- 4) antallet af beskæftigede indenfor industrien steg dog i 1976 med 4.600 lønarbejdere (til 368.600 ansatte ialt), mens antallet af funktionærer har været uændret.
- 5) Det strukturproblem, som også findes latent i den store arbejdsløshed, må løses – især gennem omskoling og uddannelse – og
- 6) så nytter det ikke at lade »sparedillen med hensyn til det offentlige udgifter helt tage overhånd«.

»Køb dansk« – javist

Henry Hansen konkluderede betragtninger om nødvendigheden af industriel ekspansion således:

– Skønt der kan være noget rigtigt i slagordet »Køb dansk«, og selvom folk bør gøre det, når vor industri kan levere konkurrencedygtige varer, er det givet, at løsningen på industriens problemer ligger i en fortsat international arbejdsdeling, hvor vi som et råstoffattigt land må koncentrere os om de områder, hvor vi, i kraft af teknisk viden, højt uddannet arbejdskraft og lignende, har en fordel fremfor andre.

En vis optimisme

Bankformanden gik i sin beretning også ind på andre centrale økonomiske problemer. Om byggeriet sagde han bl.a.

– Det høje renteniveau lægger en dæmper på påbegyndelserne af nybyggeri. Hårdest er det gået ud over det sociale byggeri, hvor lang tids usikkerhed om aftrapningen af rentestøtten og dermed den fremtidige husleje skræmmer mange mennesker fra at flytte ind i disse lejligheder.

Man må derfor nu finde en løsning, der sikrer, at boligomkostningerne i nybyggeriet – både for ejere og lejere – ikke bliver højere, end hvad almindelige folk kan betale.

Der bør overvejes andre finansieringsformer for byggeriet. Hidtil har det mest været lapperier på det bestående system, man har gennemført. Lykkes det ikke at finde en rimelig ordning på disse problemer, tegner udsigterne for nybyggeriet sig meget mørke i 1977.

Det var dog formandens opfattelse, at de seneste lovgivningsaktiviteter på området gav grundlag for en smule forventning til en bedre beskæftigelse i byggesektoren.

Det er ikke skatten der skræmmer

– Og så kom turen til landbruget.

Efter at have fastslået, at landbrugserhvervet stadig er særdeles vigtigt som valutaindtjener og indirekte som beskæftigelsesfaktor, sagde Henry Hansen:

– Værdien af den samlede landbrugseksport steg (på grund af højere priser, men for en mindre produktion) fra 12,5 mia. kroner i 1975 til 13,3 mia i 1976. Det er samfundsmæssigt ønskeligt, at denne eksport opretholdes og forøges.

Derfor er det vigtigt at løse generationsskifteproblemet i landbruget på en måde, så specielt husdyrproduktionen stimuleres, hvad der vil forøge landbrugets eksportevne (og iøvrigt også fremme beskæftigelsen i landbruget).

Men problemet for unge landmænd, der skal etablere sig, er ikke ejendomsskatten, slog Henry Hansen fast. Det er derimod de høje priser på landbrugsejendomme og den deraf følgende store rente- og afdragsbyrde.

Den bedre indtjening, som landbruget har fået, efter at vi er kommet i EF, har omsat sig i voldsomme prisstigninger på landbrugs-ejendomme.

Dette har givet de etablerede landmænd kapitalgevinster langt udover, hvad inflationen i samfundet iøvrigt kunne betinge. Men det har samtidig vanskeliggjort generationsskiftet.

En løsning af dette problem må udformes på en sådan måde, at eventuel støtte til unge landmænd ikke må kunne kapitaliseres i form af højere ejendomspriser.

Ulige fordelte byrder

Henry Hansen sluttede sine alment økonomisk-politiske betragtninger således:

– Arbejdsløsheden vil også i 1977 være det største samfundsøkonomiske

miske problem. Det er meget store tab, samfundet lider ved, at 6 pct. af samtlige lønmodtagere ikke får mulighed for at udføre produktivt arbejde. Derved bliver også byrderne ved den økonomiske krise ulige fordelt. Arbejdsløsheden synes i stigende grad at ramme de ældre og de unge aldersklasser. For de ældre betyder det, at har de først mistet deres arbejde, bliver det ofte meget svært at komme igang igen. For de unge indebærer det, at de ofte overhovedet ikke når at få arbejde. Derved vil ungdommen føle, at de veletablerede erhvervsaktive grupper skubber byrderne over på den.

Vi bør derfor ved tilrettelæggelsen af den økonomiske politik prioritere beskæftigelsen langt højere, end vi hidtil har gjort.

Vi og reallønnen

I bekæmpelsen af arbejdsløsheden vil det være af afgørende betydning, at vi fremover er konkurrencedygtige overfor udlandet.

Derfor er det vigtigt, at reallønnen her i landet ikke stiger hurtigere end hos vore konkurrenter.

Men når man kræver, at lønmodtagerne skal vise tilbageholdenhed med lønstigninger af hensyn til landets konkurrenceevne, må man ud fra fordelingspolitiske synspunkter også kræve, at andre befolkningsgrupper inddrages.

Der er her særlig grund til at dvæle ved kapitalgevinsterne, som i vid udstrækning ikke blot er arbejdsfrie, men reelt også i mange tilfælde risikofrie.

Det stimulerer ikke til produktive investeringer, når der i mange tilfælde kan opnås højere forrentning ved passiv investering i jord. Rekordstor fremgang i indlånene i Arbejdernes Landsbank – Ak-

ti капиталten op med 12 mill. kr. Uændret 8 pct. i udbytte

Det var noget ganske usædvanligt, aktionærerne udsattes for på generalforsamlingen i Arbejdernes Landsbank den 16. marts i år:

De fik forelagt et regnskab, der viste underkud – og det er mange, mange år siden, det sidst er sket. Underskuddet var så stort som godt 20 millioner kroner.

Arbejdernes Landsbank delte på dette område skæbne med størsteparten af landets banker. Forklaringen på de store underskud – og altså også Landsbankens – skal søges i de vældige kurstab på obligationer, der måtte noteres i løbet af året 1976. Kurstab, som skriver sig fra forskellen på obligationskursene ved årets begyndelse og kursene ved årets slutning.

For Landsbankens vedkommende var der en forskel i negativ retning på kursene ved indgangen til 1976 og ved udgangen på 66,6 millioner. Når underskuddet derfor »kun« blev godt 20 millioner kroner er årsagen, at året iøvrigt – for de øvrige normale bankforretningers vedkommende – har været ganske tilfredsstillende, idet disse forretninger har givet et samlet overskud på ca. 48,5 mill. kr.

Forventer at beholde obligationerne

Bankbestyrelsens formand gav aktionærerne et trøstens ord med på vejen:

– Det er store tab, men det skal bemærkes, at sammensætningen af obligationsbeholdningen er sådan, at hovedparten af obligationerne vil være indfriet senest 1981 med omtrentligt lige store beløb hvert år, således at kurstabene udlignes i løbet af perioden, såfremt vi ikke skal realisere beholdningen.

Med andre ord: Tabet på de 66 millioner kroner bliver kun effektivt, hvis banken tvinges til at sælge de obligationer, hvorpå det er noteret. Modsætningsvis vil det sige, at tabet forvandles til ny gevinst, såfremt banken beholder de pågældende obligationer, til de indfries.

Dobbelt så godt som alle andre banker

Landsbanken har også på andre måder haft et usædvanligt år i 1976. Indlånene steg i årets løb med 558 mill. kr. – en stigning på 30 pct. imod kun 13 pct.s stigning i det samlede bank- og sparekassesystem.

Denne vældige vækst i indlånsmassen, som fordeler sig ligeligt på organisationskunder og private kunder, er indirekte årsag til problemet med kurstabene. Sagen er nemlig, at de 558 mill. kr. ikke alle sammen måtte udlånes på normal vis. Det forhindrede det af Nationalbanken fastsatte udlånsloft. Men Landsbanken kunne naturligvis ikke forrente disse mange penge overfor indskyderne, uden at man søgte selv at skaffe sig en indtægt af pengene.

Og det gjorde man så ved at opkøbe obligationer for en meget stor del af denne nye indlånsmasse, således at Landsbankens obligationsbeholdning ved årets udgang var ekstraordinær stor. Derfor var der altså også en ekstra stor obligationsmasse at notere kurstab på.

Bankbestyrelsens formand fortalte iøvrigt på generalforsamlingen, at kun 55 pct. af bankens samlede indlån er udlånt. Banken holder altså en særlig stor likviditet, hvilket ikke mindst har haft betydning i henseende til en mulig konflikt på arbejdsmarkedet.

JANNICK STORM

Jannick Storm er fantast og realist i en forfatter.

Frem for nogen er han den hjemlige fortæller og kender af science fiction-litteraturen. Han har lanceret nye science fiction-forfattere og talt godt for dem i forord, aviser og tidsskrifter.

Men de bøger, han selv har skrevet, har afsløret mere lydhørhed for den jordiske dagligdags gerninger end for stjerne-tågerne. I »Miriam og andre« gjorde han ganske vist sin forhåndenværende virkelighed til en slags stjernedrys. Men det dryssede mere end nydeligt.

I romanen »Børn kan altid sove« fra 73 om moren med de småborgerlige ambitioner gav han sig indfølingen i det jævne hverdagsliv helt i vold. Historien handler om den 12-årige Ralf, der bor alene med sin mor.

Storms »Lejlighedsdigte« fra 75 er bemærkelsesværdige ved den diskrete, næsten underforståede følsomhed hvormed de behandler emner der ellers nok kunne kalde på de store følelser. Et af digtene hedder »Arbejdsløs«.

Jannick Storm debuterede som fiktiv forfatter med en novelle i det svenske fagblad »Metalarbetaren«, der har en fin tradition som kulturorgan. Han har skrevet teksten til to tegneserier (»Parakurt« og »Parakurt og volden«). Han har lavet manuskriptet til filmen »Hjertet er trumf«. Oversættelser har han præsteret mange af. Og siden sommeren 76 har han været en flittig boganmelder ved Aktuelt.

Det er en af den unge litteraturs meget alsidige og meget mulighedsrige navne, Arbejdsliv denne gang kan præsentere.

Idiotrunden

Den studerende løftede blikket fra Shakespeares »A Midsummer Night's Dream«, som han var begyndt på om morgenen, og så på uret. Kvarter i elleve. Så var der et kvarter til runden og lidt afveksling. Man blev hurtigt træt af at sidde hér i kælderen. Han så sig omkring. Lyset fra neonrørerne i loftet faldt lammende ned over bordet, hvor de to andre bude, Morten og Johnny, sad og gassede sig i den tørre industrivarmer.

Johnny læste avis. Morten sad og kiggede i et motorblad. På forhøjningen oppe for enden sad lagerforvalteren og studerede en brochure mens han hele tiden skubbede de tynde briller på plads på sin runde næse. Hans skaldede isse skinnede gult i lyset fra loftet og den smule dagslys der sivede ind gennem de tilgitrede vinduer der vendte ud mod fortovet ovenfor.

Lagerforvalteren opdagede, at den studerende så på ham.

»Det er en ny brochure«, forklarede han.

»Vil De have én at læse i?«

Den studerende sagde ja af medlidenhed og rejste sig. Han turde ikke se over på Johnny. Han kunne mærke at han sad og grinede bag avisen.

»Så ved De også mere om hvad vi laver«, sagde lagerforvalteren alvorligt og rakte den studerende en af de nye brochurer. Den studerende satte sig igen og kiggede for et syns skyld på folderen. Der var et billede af en baby udenpå. Nedenunder stod der: »Dette lille menneske har kun *Dem* at stole på. Hvem har *De* at stole på?« Atter én af deres kvalmende tryksager. Han havde kun set brochurer om livsforsikring hernede, men i virkeligheden var firmaet delt op i to selskaber. Et for Brand og et for Liv. Han havde været her en hel uge og

han havde endnu ikke fundet ud af hvilket ét han arbejdede i, eller om det var dem begge.

Den studerende åbnede folderen og lod som om han læste om betingelserne for livsforsikringer, mens han skævede sig omkring. Det var et dødsenstrist lokale. Bare det lange bord, og så lagerforvalterens for enden, og en reol med papkasser med brochurer i den anden ende.

Lagerforvalteren tog brillerne af og lagde dem på bordet foran sig.

»Nu er det snart tid«, sagde han ud i lokalet.

»Jaja«, sagde Johnny bag avisen.

Den studerende lagde folderen fra sig og så på uret. Syv minutter i.

»Og du, Morten, skal hjælpe assistenten med at flytte kasserne med kuverter«, tilføjede lagerforvalteren.

»Hø«, sagde Morten.

»Vær nu høflig overfor assistenten«, sagde lagerforvalteren mildt formanende. Der kom altid noget ærbødigt, næsten kuet, ind i hans stemme når han talte om assistenten.

Lagerforvalteren havde fortalt den studerende om hvordan han i tredive år havde haft sin egen tobaksforretning. Det var såmænd gået udmærket. De havde da kunnet leve af det, men så skulle huset rives ned, og hverken han eller konen havde haft kræfter til at begynde på noget nyt. Det rakte den smule erstatning de fik, heller ikke til. Derfor havde han været så taknemlig da han havde fået tilbudt pladsen som lagerforvalter hér i firmaet. Det var jo et held at det også var forsikringsselskabet der stod bag nedrivningen.

Johnny havde rejst sig.

»Du tager første og tredje denne gang«, sagde han. Den studerende nikkede. Så tog Johnny anden og fjerde sal. De skiftedes, nærmest

for variationens skyld, og for at fordele arbejdet retfærdigt. Hvis man da kunne kalde det et arbejde.

Ud for kontoret mødte de assistenten på vej ned. De hilste belevent på ham. Assistenten tilkendegav at han havde set deres hilsen. Dumme svin, tænkte den studerende. Sådan en sølle kontorist. Hvad fanden havde han at blære sig over?

Det var assistenten der havde taget imod ham den første dag og vist ham rundt i kælderen. Han havde gennemgået alle lagerrummene med ham, hvilket selvfølgelig var meningsløst, eftersom han var antaget til intern budtjeneste ovenpå. Men det var assistentens domæne, og det skulle vises frem.

Især var han blevet veltalende, da de var kommet til hylderne med kuverter og formularer. Nu var firmaet ved at gå over til et andet format på deres formularer, forklarede han. Og det var ham der havde til opgave at sørge for at alt kom til at passe sammen. Det var således at han for tiden var beskæftiget med at tilpasse alle kuverterne de nye papirformater. Det var et spændende arbejde.

Vorherrebevares, havde han tænkt. At et voksendt menneske for fuldt alvor kunne gå op i den slags pjat. Sidde dér og måle hvor mange millimeter kortere konvolutterne skulle være! Han havde været lige ved at sprutte af grin, men bed sig hårdt i kinden. Først efter en times forløb slap han fri og blev anbragt i rummet hos lagerforvalteren.

Og dér havde han jo faktisk siddet og læst Shakespeare lige siden. Det var sindssygt. Oppe på første sal skiltes han fra Johnny der spurgte videre op til anden i deres private lille kapløb om at blive først færdig. Den studerende gik hurtigt hen ad gangen og trykkede på knappen til vareelevatoren og fik

bakkerne med intern post ned fra fordelingscentralen.

Han startede på sin runde til kontorerne og afleverede det de skulle have, og samlede det udgåede ind. Det var det rene idiotsystem. Han havde spurgt Johnny hvorfor man ikke bare selv kunne sortere lortet og aflevere det. Det meste skulle jo bare ind i kontorerne ved siden af, og man kom igennem dem alligevel.

Men det gik selvfølgelig ikke. Så meget stoledede man ikke på budenes intelligens. Alting skulle sendes op til fordelingscentralen og kom så ned en time efter, fordelt i de rigtige bakker. Og ikke engang dét sølle job med at hente og bringe kunne de lade én have i fred. Rundt om på kontorerne blev han mødt med det evigt gentagne: »Husk nu at lægge det i den rigtige bakke«. Der var sgu da kun to, ja, faktisk kun én, for det han skulle samle sammen, det skulle han bare samle sammen og dermed basta. De talte til én som om man var åndssvag. Fordi man var bud, behøvede man vel ikke at være dum?

De første par dage havde det kopt indeni ham. Han havde følt trang til at stille sig op og skringe at han da for fanden gik på universitetet og læste Shakespeare på engelsk, og hvad havde de selv af uddannelse? Han kunne da for helvede nok kende forskel på »Ind« og »Ud«. Men han havde klogeligt holdt sin mund. For det første ville det ikke hjælpe noget, og for det andet var det ikke deres skyld. Det var systemet. Det var hakkeordenen. Budene var det laveste. De fungerede som en slags sikkerhedsventil for de underordnede kontoristers ydmygelser. Men hvem fanden skulle budene hakke på?

Han blev færdig med første sal og gik op på tredje og gentog hele processen dér. En dame i et af konto-

terne bad ham hente noget wienerbrød, og det ville han da gerne. De gav altid drikkepenge, og under alle omstændigheder var det da lidt afveksling. Og nu vidste han jo også hvordan man gjorde.

Den første gang han var blevet sendt i byen, var han frejdigt gået hen til hoveddøren, men var blevet standset af vagten, der ville se hans passérseddel. Den studerende havde gloet dumt på ham. Vagten meddelte at det ikke var tilladt at man forlod bygningen i private ærinder uden for frokostpausen. Det gik med et gys op for ham at han faktisk var spærret inde i dette hus som en anden slave. Hvad skulle han gøre, hvis han pludselig ikke kunne holde det ud mere, og ville væk? De ville vel nægte ham det og sende bud til sindssygehospitalet.

Johnny havde grinnet over hvor torskedum han var. Selvfølgelig skulle man da smutte ud af bagdøren. Johnny havde vist ham den tunge egedør der vendte ud mod en sidegade. Den kunne låses opindefra og så skulle man bare sætte en tom tændstikæske i låsen og håbe på at ingen opdagede det, eller at en forbipasserende ikke syntes det var sjovt at hive den ud.

I løbet af ugen havde den studerende været ude af den dør mange gange, også selv om han ikke havde noget ærinde, men bare trængte til at føle at han havde sin frihed. Det frydede ham også at denne utilnærmelige forsikringsfæstning med alle sine vagtmestre og låseanordninger alligevel var så sårbar. Det var som om han gav hele striben af hovne pengepugere et los i røven hver gang han gik ud af den dør.

Den studerende kom tilbage til kælderen med drikkepengene klirrende i jakkelommen. Johnny så op fra sin avis.

»Det var du længe om«, sagde han grinende.

»Jeg har været hos bageren for én«, sagde den studerende.

»Helvedes«, sagde Johnny. »Så skulle jeg alligevel have haft tredje«.

»Nå, nå Johnny«, sagde lagerforvalteren mildt fra sit bord. »Du har såmænd ekstratjanser nok«. Han smilede undskyldende til den studerende. »Der skal jo være noget til os alle, ikke?«

Den studerende smilede og nikkede tilbage. Han var sgu så flink, den lagerforvalter. Hvorfor fanden skulle de rive hans tobaksforretning ned?

Den studerende satte sig til at læse Shakespeare igen. Der var ikke mer at lave før frokost. Næste runde var først klokken ét. Det var fuldstændig fjollet at de bare skulle sidde dér og glo. Hvad i alverden skulle de med tre bude når ét muligt kunne klare det hele? Spild af penge. Godt man ikke havde nogen forsikring.

Endelig blev klokken tolv. Morten kom tilbage på slaget. Hans sløve ansigt reagerede ikke da Johnny drillende spurgte om han havde fået klemt kuverterne mindre. De andre tog deres flade madpakker og colaer frem. Lagerforvalteren havde en termokande og en lille sirlig æske, som hans kone nok pakkede til ham hver morgen. Den studerende tog sin jakke på og gik. Han spiste aldrig frokost og plejede at gå sig en tur.

Han nikkede kort til vagten, der med en sur mine trykkede på knappen så døren låstes op. Det så ud som om han syntes at det var noget værre rod at folk skulle have lov til at rende ud på denne tid af dagen. Skide fascist, tænkte den studerende og gik ned mod havnen.

Det blæste kraftigt og han frøs,

Tegning af Birthe Kronkvist

Birthe Kronkvist 77.

selv om solen skinnede. Der var små krappe bølger i havnebassinet. Nu blev det snart vinter, tænkte han. Så ville han måske lige frem være glad for at sidde i den kælder. Men han skulle fame ikke sidde i det fangehul til vinter, tænkte han. Højst et par uger til. Det var jo simpelthen dræbende. Det var for koldt at gå på gaden, og han følte trang til at gå ind i en af restauranterne og lune sig. Men det var så dyrt. Han havde faktisk ikke råd. Ikke før han fik penge idag. Hvis han fik nogen. Det var faktisk udbetalingdag, men

han havde kun været der en uge.

I løbet af eftermiddagen fik han læst endnu halvandet akt af »A Midsummer Night's Dream«. Ind imellem gik han sine runder sammen med Johnny. De konkurrerede atter om hvem der blev først færdig. Den studerende slog ham kun én gang.

»Under tolv minutter«, sagde Johnny stolt til ham efter runden klokken tre. Imens sad Morten bare og gabte nede i kælderen. Den studerende spekulerede på hvad nytte Morten egentlig gjorde. Det eneste

han foretog sig denne eftermiddag, var at gå i byen med et brev til et andet forsikringsselskab. Morten tilbød det selv, efter at lagerforvalteren havde bedt den studerende. Det andet forsikringsselskab lå kun fem hundrede meter borte, men den studerende var sikker på at Morten tog sin knallert derhen. Han var tosset med den knallert.

En pige kom ind med deres eftermiddagste. Det var noget firmaet gav, havde lagerforvalteren forklarende sagt første gang. Gav! tænkte den studerende vrængende. De gav sgu ikke noget, de fedtsyle! Tænk at være taknemlig for en sølle kop te! Men de havde nok kæmpet i årevis for at få den. Det var næsten det mest trøstesløse ved det, tænkte han.

Pigen der kom med bakken, var tyk og grim. I det hele taget var der ikke rigtig nogen kønne piger hér, tænkte den studerende. Det havde skuffet ham. Han havde forestillet sig at han skulle bedåre en eller anden lille kontormus og få sig lidt let fisse, som han havde sagt til sine kammerater inden han begyndte herinde.

Midt i teen kom assistenten ned for at tale med lagerforvalteren.

Lagerforvalteren havde rejst sig og stod ved siden af bordet og glattede nervøst over sin kittel. Nu fik de jo snart brug for en dreng på kontoret, hørte de assistenten sige, og hvem ville lagerforvalteren anbefale?

Lagerforvalteren blev rød i hovedet og vred sig lidt. Joeh, så måtte det vel blive Morten. Han havde jo været der længst sagde han undskyldende og så næsten bønfaldende på assistenten.

Herregud, tænkte den studerende. Der kunne måske gå et halvt eller et helt år inden de fik brug for en ny dreng deroppe, og hvis Mor-

ten blev sprunget over nu, blev han måske hængende hérnede til evig tid.

Lagerforvalteren ville gerne gøre det så godt han kunne, men på den anden side var der ingen tvivl om at Johnny var den kvikkeste, og det vidste assistenten godt. Hvis han bare havde ladet være at spørge ham, lagerforvalteren. Han ville måske tro at han ikke kunne bedømme folk. Lagerforvalterens blik blev mere og mere bønfaldende.

Men assistenten så ikke ud til at forstå. Han mumlede med en fortrædelig grimasse at det måtte de nok overveje og tale om senere. Og lagerforvalteren nikkede og blev rød i kinderne. Assistenten vendte om i døren og gik efter at have lagt en stak kuverter der skulle frankeres når pausen var forbi.

Lagerforvalteren havde sat sig ved bordet igen. Han mærkede at stemningen var blevet spændt og sagde stille:

»Drik nu jeres te«. Han tog selv koppen med dirrende hånd og førte den op til munden. »Morten har været her et år mere end Johnny«, sagde han forklarende til den studerende. »Så han skulle gerne op på kontoret. På prøve«. Han så bestemt på Morten. Morten blev rød i hovedet.

Johnny rejste sig og tog brevbunken. Den studerende fulgte med hen til det lille rum hvor frankeringsmaskinen stod. Det kunne han lige så godt.

De vendte tilbage til kælderrummet hvor Morten sad og gabte og læste i sit motorblad. Lagerforvalteren så op fra sit bord hvor han sad og skrev i en bog.

»De må hellere hente Deres penge«, sagde han til den studerende. »Johnny kan vise Dem hvor det er«.

Det viste sig at være hos en ældre

dame bagest i hovedlokalet. Mens hun fandt hans lønningspose frem, så han sig om. Lokalet var delt midt over af en stor buet skranke. Udenfor stod en del kunder. Den studerende opdagede en advokat han kendte. En af hans onkels bekendte. Advokaten stod og ventede med sin sorte mappe foran sig på skranken. Han så lige hen mod den studerende. Den studerende smilede og nikkede og løftede hånden halvt op til en vinken. Advokaten lagde ikke mærke til ham. Den studerende følte et sug af ydmygelse.

»Hvordan er det De står? Er De syg?« Damen så op fra poserne med et stramt drag om munden.

Den studerende blev rød i hovedet. Damen så atter ned og bladrede videre i poserne. Advokaten stod og stirrede lige mod ham, men så ham ikke. Nej, han vidste det med sig selv. Når man stod udenfor sådan en skranke, så man ikke dem bagved som enkeltpersoner.

Den studerende følte sig om muligt endnu mere deklasseret. Han tog mod sin lønningspose og skrev under og gik hurtigt ud af lokalet.

»Nå, fik De Deres løn?« spurgte lagerforvalteren venligt da han kom ned i kælderen igen. Han var alene dernede.

»Jaja«. Den studerende satte sig ned. Der blev tavshed et øjeblik.

»Hvor...hvor meget får De, hvis jeg må være så fri?« spurgte lagerforvalteren så. Den studerende nævnte beløbet og blev rød i hovedet. Det var pludselig slået ned i ham at han måske fik mere end forvalteren. Skønt, det kunne ikke passe. Men man vidste aldrig med de idioter hér inde.

»Jaja«. Lagerforvalteren nikkede. »Det er vel kun rimeligt. Når det kun er for en kortere tid«.

Han syntes altså at det var for meget. Det var nok mere end de

andre bude fik. Gudfader, tænkte den studerende. Nu sad han pludselig dér og følte sig som en modbydelig udbytter. Men han tog jo ikke noget arbejde fra nogen. Det var ikke ham der bestemte.

Det overraskede ham at han også havde fået løn for dagen idag. Det plejede man ellers ikke. Der blev altid betalt bagud. Så havde man jo hold på folk. Måske var der sket en fejltagelse oppe hos den sure moker. Men han skulle ikke have spurgt om noget.

Den studerende spekulerede på hvad han skulle bruge pengene til, selv om han godt vidste det. Han skulle lægge dem til side til huslejen. Men der var længe til. Måske skulle han i stedet invitere nogen ud til middag. Et billigt sted. Karen, for eksempel. Hun var fuld af skæg. Nej, hellere Bodil. Hende havde han bollet med før. Og med Karen vidst han ikke rigtig.

Johnny og han gik den sidste tur på deres idiotrunde. Johnny vandt med halvandet minut, selv om han også dennegang havde fjerde.

Assistenten kom ind og smed en stor stak brochurer på bordet der skulle pakkes ind. Han var på vej ud igen, da lagerforvalteren rømmede sig usikkert.

»Hr assistent...« Assistenten vendte sig og gav udtryk for at han var parat til at lytte.

Jo, der var altså det at det var sådan et frygteligt blæsevejr idag, og taget var så glat, og han, lagerforvalteren, var ikke glad for at skulle klatre alene op og hejse flaget ned. Om han ikke nok kunne tage én med sig?

Assistenten nikkede nådigt. Jo, det kunne han vel så.

»Tak, hr. assistent. Tak«, bukkede lagerforvalteren til assistentens allerede bortvendte ryg. Han så meget lettet ud.

Den studerende kogte indvendig. Hvad var det for et foretagende det hér? At de overhovedet kunne forestille sig at jage en gammel mand, der var hundeangst og skælvede på benene, op på taget i den storm?

Den studerende undgik at se på lagerforvalteren da denne gik hen og satte sig ved sit bord igen. Han kunne ligefrem føle hvad det havde kostet ham at overvinde sig til at spørge. Hvad var det for en verden, hvor denne mand der trods alt havde haft sin egen butik i tredive år, skulle lade sig koste rundt med af en fyr med en smule handelsskoleuddannelse?

Og nu sad lagerforvalteren dér. Og samtidig med at han var lettet, spekulerede han vel bekymret over, om det nu havde været klogt af ham at spørge. Det var blottelse, og måske kunne assistenten komme på den tanke at han ikke længere kunne klare sit job. Vi trænger vist snart til en afløser for Petersen, ville han måske sige oppe i kontoret, en yngre mand. Petersen er ligesom ved at falde af på den. Lagerforvalteren rømmede sig oppe fra sit bord og de tre andre så på ham. Han sad med bunken af brochurer foran sig.

»Ja, jeg ved ikke...« sagde han og så sig søgende omkring. »Det var vist Dem der pakkede en pakke ind sidst?« sagde han til den studerende. Den studerende nikkede langsomt. »Så det er vist Mortens tur«, fortsatte lagerforvalteren. Morten rejste sig langsomt og tog brochurerne og begyndte at rive det brune papir af rullen. »Pak den nu pænt ind«, sagde lagerforvalteren mildt. Hvor så han dog træt ud, tænkte den studerende. Han kunne se at lagerforvalteren stadig led under spørgsmålet om forfremmelsen. Han ville kun det bedste, men han måtte jo selvfølgelig også tænke på sig selv. Hvad skulle han tage sig

til, hvis han ikke længere havde pladsen hér?

Nej! Nej! tænkte den studerende med en pludselig kvalme. Han holdt ikke det her ud! Han måtte betvinge en lyst til at fare op af stolen og stikke af fra det hele. Han greb sin bog og forsøgte at lukke sig ude fra det hele. Der var tavst i kælderens. Kun Morten raslede voldsomt med papiret.

Et øjeblik efter så han alligevel op. Udenfor var det næsten mørkt. Han kunne se folk gå forbi på fortovet udenfor de tilgitrede vinduer. Han stak bogen i lommen igen. Han var for træt til at læse. For træt, tænkte han – ja, man blev vel også træt af ingenting. Og det var som om trøstesløsheden i rummet lukkede sig om ham og trak al energi ud af ham.

Det gik med ét op for ham at han jo havde fået penge for også idag! Et gib af glæde skyllede igennem ham. Så kunne han jo bare blive væk. Han behøvede simpelthen ikke at komme mere. Han kunne bare forsvinde. Han havde fået sine penge. Han havde ikke noget til gode. Han kunne bare blive væk. En jubel skød op i ham. Det var lige hvad han ville gøre, tænkte han. Det tog ham kun et øjeblik at bestemme sig. Så faldt en stor ro over ham.

Han sank ned i stolen og så sig omkring, så næsten medfølelse på de andre. De skulle slave videre hér. Han skulle aldrig mere se dette rum, aldrig mere føle dette tryk, denne underlegenhed, hér, helt nede på bunden. Om lidt ville han gå ud af den bevogtede dør og ringe til Bodil. Og så kunne de fejre at han var sluppet fri. Han så forventningsfuldt ud gennem tremmerne og op på fortovet.

Finansministeren og Tjenestemændenes Fællesudvalg har i dag afsluttet de forhandlinger, som påbegyndtes i november måned sidste år om aftalefornyelser for tiden fra 1. april 1977 til 31. marts 1979. Forhandlingerne er ført på grundlag af folketingets indkomstpolitiske beslutning af 20. august 1976, og forhandlingsresultatet ligger inden for den ramme folketinget henstillede: En stigning på højst 2 pct. i hvert af aftaleårene 1977-78 og 1978-79 for den offentlige sektor som helhed, hvortil kommer dyrtidstillæg, der udbetales med højst en portion pr. halvår, således at den samlede lønstigning i perioden bliver på højst 6 pct. om året. Ved forhandlingerne er ligeledes taget hensyn til augustforligets henstilling om, at de højere lønnede i den offentlige sektor bør udvise en særlig løntilbageholdenhed.

Hovedindholdet af forhandlingsresultatet kan opgøres således:

1. Den taktreguleringsordning, som indførtes i 1975 i forbindelse med overgangen fra procentvise dyrtidstillæg til dyrtidsportioner á 60 øre pr. time, forlænges principielt uændret, således at der til tjenestemændene i staten, folkeskolen og folkekirken automatisk udloddes 50 pct. af den såkaldte lønglidning på det private arbejdsmarked. Der gælder fortsat en overgrænse for det automatiske taktreguleringsstillæggs størrelse, således at dette udgør samme kronebeløb for alle tjenestemænd i de fem højeste lønrammer.

De nedenfor omtalte lønforbedringsformer nødvendiggør en ændring i visse af taktreguleringsordningens bestemmelser. Disse ændringer søges tilrettelagt i et taktreguleringsnævn fælles for de 95 pct. af den offentlige sektor, som er omfattet af den nuværende taktregule-

ringsordning. Forlængelsen af taktreguleringsordningen omfatter også den automatiske taktregulering, der i givet fald udloddes den 1. april 1979. Den forhøjelse af taktreguleringsstillægget, der ydes pr. 1. oktober 1977, er omfattet af forhandlingsresultatet.

2. Under hensyn til den lønstigning, der er indeholdt i mæglingsforslaget, forhøjes skalalønnen i fire omgange – den 1. april og 1. oktober 1977 samt den 1. april og 1. oktober 1978 – med i alt 1,68 pct., svarende til 1,44 pct. af lønsummen.

3. Ligeledes med henvisning til mæglingsforslaget indføres et nyt tillæg, der også udbetales i fire omgange – på de under punkt 2 nævnte datoer – med i alt 1,46 pct. af lønsummen. Tillægget ydes med 3 pct. af skalalønnen til de lavere lønnede tjenestemænd til og med slutlønnen for tjenestemandsansatte håndværkere m.fl. Derefter aftrappes tillægget for helt at bortfalde for akademisk uddannede ekspeditionssekretærer og dermed ligestillede grupper.

Dette tillæg kommer således udelukkende de lavere lønnede til gode; det kommer slet ikke til udbetaling til højere lønnede tjenestemænd. Tillægget imødekommer derfor henstillingen om særlig løntilbageholdenhed for så vidt angår de højere lønnede tjenestemænd.

4. Der er afsat et beløb på i alt 25 mill. kr. til opretning af lønniveauet for grupper af tjenestemænd og enkeltstillinger, hvis løn ikke længere er i balance med lønnen for tilsvarende arbejde på det private arbejdsmarked eller inden for staten, folkeskolen og folkekirken i øvrigt.

5. Endvidere er afsat et beløb til forhøjelse af lønnen incl. tillæg til 29 kr. i timen til tjenestemænd over 18 år (bortset fra elever), der hidtil

har oppebåret en løn på under dette beløb. Denne forhøjelse svarer ganske til den forhøjelse, der er indeholdt i det nævnte mæglingsforslag.

6. Svarende til det private arbejdsmarkeds gældende regel om, at der ved holddrift sker opsparing på to timer pr. 40 timers arbejde på 2. og 3. hold til afholdelse af fridage, gennemføres en udvidelse af det tidsrum, for hvilket opsparing af tid kan finde sted i staten – fra kl. 17 til kl. 6 – til også at omfatte tiden fra kl. 14 til kl. 17, når halvdelen af arbejdstiden falder efter kl. 17.

7. I overensstemmelse med augustforligets bestemmelser er parterne enige om at indskærpe, at overarbejde i videst muligt omfang afspadsres.

8. For så vidt angår forskellige særlige ansættelsesvilkår, der har været genstand for kritik, sker der en stramning af reglerne.

9. Endelig er det aftalt, at den af finansministeriet ønskede begrænsning af visse rådighedstillæg m.v., der overvejende oppebæres af overenskomstlønnet personale forhandles med de overenskomstsansattes organisationer, og således at resultatet umiddelbart overføres til de tilsvarende tjenestemandsgupper.

Tjenestemændenes Fællesudvalg vil nu forelægge forhandlingsresultatet for centralorganisationernes kompetente forsamlinger. Svar vil blive afgivet på et møde hos finansministeren onsdag den 13. april d.å. kl. 17.30 – samtidig med at hovedorganisationerne på det private arbejdsmarked underretter forligsinstitutionen om afstemningsresultaterne vedrørende mæglingsforslaget på det private arbejdsmarked.

Om efteruddannelse i sikkerhedstjeneste

Afdelingschef E. Rolsted Jensen svarer lokomotivfører J. Krabbe Nielsen

»Til eksamineret lokomotivfører J. Krabbe Nielsen, Struer.

Jeg har med stor interesse – men også med nogen forundring – læst Deres indlæg i Dansk Lokomotiv Tidende, nummer 3, 1977 om den forestående efteruddannelse af personalet i sikkerhedstjeneste. Efteruddannelsen med afsluttende prøve opfylder et længe næret ønske fra personaleorganisationerne, også DLF, og har til formål at styrke og vedligeholde personalets kendskab til sikkerhedsbestemmelserne.

Baggrunden er, at det alt for ofte har vist sig, at personalet har vanskeligt ved at vedligeholde kendskabet til sikkerhedsbestemmelserne på en forsvarlig måde. Dette konstateres for eksempel ved uheld, faresituationer o.l., hvor personalet ved afhøring afslører manglende kendskab til elementære sikkerhedsbestemmelser.

Endvidere kommer den manglende vedligeholdelse af kendskabet til sikkerhedsbestemmelserne til udtryk på videreuddannelseskursus på DSB skolen med elever, der år forinden har gennemgået sikkerhedsuddannelse på et grundkursus.

Det er rigtigt, at der – som også anført af Dem – er få uheld eller ulykker ved DSB, og kun i enkelte tilfælde er der tale om ulykker med dødelig udgang og/eller alvorlig personskade. Kan efteruddannelsen imidlertid medføre at blot et enkelt af disse uheld undgås, er den efter min opfattelse *ikke* som De skriver »en dårlig anbragt spøg«, men en særdeles nyttig foranstaltning.

Ved tilrettelæggelsen af efteruddannelsen har vi skelet til den efteruddannelse, som bl.a. Deres kolleger ved både norske og svenske baner allerede har, og begge baner anvender også afsluttende prøve.

For lokomotivpersonalet vil kursus som bekendt få følgende indhold

- information om nye sikkerhedsbestemmelser
- repetition af »svære« afsnit i sikkerhedsbestemmelserne
- gennemgang af uheld/ulykker og faresituationer
- afsluttende prøve.

Prøven vil kun optage en ganske lille del af kursus og er naturligvis ikke i sig selv et mål for efteruddannelsen.

Med venlig hilsen
E. Rolsted Jensen
afdelingschef«

Opmærksomhed frabedes

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. S. K. Jensen, Ab.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. T. K. Christensen, Hg.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. B. B. Petersen, At.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. Eyvind Laursen, Ar.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. E. Ginnerup, Fa.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. T. U. Skjald, Gb.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. A. Petersen (Toft), Fa.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. C. S. Andresen, Fa.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. K. L. Larsen, Ar.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. S. H. Jørgensen, Fa.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. P. H. Nielsen, Ng.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. M. S. Jeppesen, Ng.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. C. S. E. Petersen, Fa.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. H. C. Hanssen, Ar.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst.

lkf. M. Rasmussen, Fa.

Evt. opmærksomhed i anledning af mit jubilæum frabedes venligst. er bortrejst på dagen.

lkf. S. R. Laursen, Næ.

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

Dødsfald

Lkf. P. Elmer Poulsen, ddt Gb, død den 22/3 1977.

Pens. lkf. Niels Sahl Lindholm, Ålborg, død den 22/2 1977.

Pens lkf. H. J. F. Andersen, Esbjerg, død den 15/3 1977.

Pens. lkf. K. M. Sørensen, København, død den 16/3 1977.

Pens. lkf. H. M. Mikkelsen, Århus, død den 17/3 1977.

Pens. lkf. H. P. Ortmann Hansen, Værløse, død den 23/3 1977.

Det kan man
kalde trafikuheld
med ufaglig
arbejdskraft
under mindre
godstransport
til halv

Nåda!
Bordkanden
var i
vejen

← KIOSK

MAD

MINI
BAR